

แนวทางการพัฒนาหลักสูตร สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บุปผา ไชยแสง¹ จารุณี การี¹
 นูรีดา จะปะเกีย¹ ชุตินา คำแก้ว¹
 ชินวัจน์ งามวรรณภากร¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรใหม่ สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย (1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก ได้แก่ผู้ใช้บัณฑิต หน่วยงานหรือองค์กรด้านสารสนเทศศาสตร์ และที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน อาจารย์ในสาขาวิชา (2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ผู้ประกอบการท้องถิ่น ห้างร้านในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ บริษัทเอกชน ผู้ที่คาดว่าจะเข้าศึกษา และชุมชน และ (3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขั้นรอง ได้แก่ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนใต้ และองค์กรอิสระ โดยกลุ่มตัวอย่างอยู่ในเขตพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ได้แก่ ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จำนวน 173 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อความเหมาะสมในการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และประมวลผลข้อเสนอแนะและปัญหา

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ใช้บัณฑิต ต้องการบัณฑิตที่มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมากกว่าด้านอื่น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.67$) ส่วนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประกอบการ และองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เห็นด้วยกับการออกแบบหลักสูตรที่มีการจัดการสอนแบบบูรณาการศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งการจัดการสารสนเทศ การบริหารองค์กรภาครัฐ รวมถึงการจัดการกลุ่มวิชาเสริมเป็นหลักสูตรระยะสั้น ทั้งนี้ควรเพิ่มรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการสื่อสารที่ดี ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์การปฏิบัติงานจริงได้ เพื่อผลิตบัณฑิตให้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงานในอนาคต โดยข้อค้นพบดังกล่าว สามารถนำไปพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (Asean University Network Quality Assurance : AUN-QA V.4) ในการกำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กำหนดเครื่องมือและวิธีการกลั่นกรองการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร โดยปราศจากความลำเอียง สะท้อนให้เห็นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังต่อกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สำหรับนำไปออกแบบโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร ให้มีความครบถ้วน ทันสมัย พร้อมใช้งาน และมีการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตร; สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ; หน่วยงานภาครัฐและเอกชน

¹ อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

อีเมล: buppha.c@yru.ac.th, jarunee.kar@yru.ac.th, nureeda.j@yru.ac.th, chutima.c@yru.ac.th, chinawat.n@yru.ac.th

**The Curriculum Development Guidelines for the Department of Information
Management for Public and Private Sectors, Faculty of Humanities
and Social Sciences, Yala Rajabhat University**

Buppha Chaisaeng¹ Jarunee Karee¹
Nureeda Japakeeya¹ Chutima Camkaew¹
Chinawat ngamwannakorn¹

Abstract

The research aims to examine the needs and necessity of developing a new curriculum for the Department of Information Management for Public and Private Sectors, Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University. The study's sample consisted of the following: (1) primary stakeholders including employers, information science agencies or organizations and related agencies, government agencies, private agencies, alumni, current students, and professors in the field of the study, (2) basic stakeholders including local entrepreneurs, stores in the three southern border provinces, private companies, prospective students, and communities, and (3) secondary stakeholders including private religious schools in the three southern border provinces and independent organizations. The sample was drawn from the three southern border provinces—Pattani, Yala, and Narathiwat—and consisted of 173 participants selected through purposive sampling for their relevance to the research. Data collection tools included questionnaires, interviews, and focus group recordings. The data were analyzed using statistical methods such as percentages and averages, and suggestions and issues were gathered for further insights.

The results revealed that specialists, experts, entrepreneurs, and representatives from related public and private organizations agreed with the proposed curriculum design. This design integrates the teaching of sciences related to information management and government organization administration, along with the inclusion of additional short-course subjects. The findings suggest that courses should focus on promoting skills essential for professional practice. Emphasis should be placed on teaching and learning activities that encourage students to develop creative thinking, build strong communication skills, and adapt to real work environments to produce graduates who meet the needs of employers and the labor market in the future. The findings can be used to development a curriculum aligned with the internal education quality assurance standards at the curriculum level, specifically the ASEAN University Network Quality Assurance (AUN-QA V.4) in defining stakeholder groups, establishing unbiased tools and methods for assessing curriculum development needs, reflecting expected learning outcomes for stakeholder groups, designing a curriculum structure and content that is comprehensive, up-to-date, ready for implementation, and effectively communicated to all stakeholder groups.

Keywords: Curriculum Development; Information Management; Public and Private Sectors

¹ Lecturer, Information Management for Public and Private Sectors, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Yala Rajabhat University,

email: buppha.c@yru.ac.th, jarunee.kar@yru.ac.th, nureeda.j@yru.ac.th, chutima.c@yru.ac.th, chinawat.n@yru.ac.th

Received: 30 August 2024

Accepted: 28 October 2024

อินฟอร์เมชัน Information

ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

บทนำ

ตามแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570 ของประเทศไทยได้มุ่งยกระดับภาครัฐสู่เป้าหมายการให้บริการที่ตอบสนองประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำ การเพิ่มความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันของภาคธุรกิจ การสร้างความโปร่งใสที่เน้นการเปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชนโดยไม่ต้องร้องขอและการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน และการเป็นภาครัฐที่ปรับตัวทันการณ์ อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ซึ่งได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ข้างต้นไว้ 4 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1: ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่นคล่องตัว และขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 2: พัฒนาบริการที่สะดวกและเข้าถึงง่าย ยุทธศาสตร์ที่ 3: สร้างมูลค่าเพิ่มอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ ยุทธศาสตร์ที่ 4: ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ นอกจากนี้ เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัลมีทิศทางที่ชัดเจนและเกิดขึ้นได้จริงในเชิงปฏิบัติ จึงได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในด้านที่มุ่งเน้นสำคัญไว้ทั้งหมด 10 ด้าน ได้แก่ การศึกษา สุขภาพและการแพทย์ ความเหลื่อมล้ำทางสิทธิสวัสดิการประชาชน สิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยว การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แรงงาน การยุติธรรม และการมีส่วนร่วม โปร่งใส และตรวจสอบได้ของประชาชน (DGA, 2023) ทั้งนี้แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นต้องอาศัยการ บูรณาการจากทุกหน่วยงาน

ภาครัฐที่จำเป็นต้องเร่งพัฒนาและยกระดับหน่วยงานให้สอดคล้องกับทิศทางการขับเคลื่อนของประเทศ จึงไม่ใช่เป็นเพียงการพัฒนาหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หากแต่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาและขับเคลื่อนไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม ให้สนองต่อความต้องการของประชาชน และมีมาตรฐานทัดเทียมกับนานาประเทศ โดยได้มุ่งเน้นให้ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนมีความรอบรู้ เข้าถึง สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างรู้เท่าทัน อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทเพิ่มขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ประชาชนมีโอกาสในการสร้างรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศยังได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาของประเทศไทยเป็นอย่างมาก (School of Informatics, Walailak University, 2020; NESCS, 2024)

วงการนักสารสนเทศในยุคใหม่จึงต้องเปลี่ยนไป กระบวนทัศน์ของศูนย์กลางสารสนเทศในปัจจุบันเปลี่ยนจากการค้นหา รวบรวมและปกป้องข้อมูลไปสู่การเลือก ประเมิน จัดการและแจกจ่ายสารสนเทศอย่างมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นักสารสนเทศจึงต้องสามารถบริหารจัดการการเพิ่มมูลค่าให้แก่สารสนเทศ โดยเฉพาะในโลกดิจิทัลที่มีสารสนเทศท่วมท้น ทักษะกับความรู้ในการจัดการสารสนเทศจึงมีความจำเป็นสำหรับการเข้าถึง ประเมิน ใช้ และสร้างสรรค์ข้อมูลใหม่ ๆ Humanities and Social Science Kamphaengpet Rajabhat University, 2017) การจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตทางด้าน

อินฟอร์เมชัน Information

ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

การจัดการสารสนเทศของชุมชนท้องถิ่น องค์กรภาครัฐและเอกชน จึงดำเนินการโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ สนับสนุนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ฝึกฝนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการถกเถียงกันเรื่อง สังเคราะห์ รวบรวมและนำสารสนเทศมาตัดสินใจ มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการสารสนเทศในชุมชนท้องถิ่น การผลิตสื่อสารสนเทศโดยใช้เทคโนโลยีในการจัดการสารสนเทศชุมชนท้องถิ่น องค์กรภาครัฐและเอกชน จัดระบบสารสนเทศชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้บริการได้โดยง่าย และการประยุกต์ใช้ภาษาในการสื่อสารสามารถสืบค้นข้อมูล วิเคราะห์ และเผยแพร่สารสนเทศชุมชนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง แม่นยำและรวดเร็วทันเวลากับสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ยึดมั่นในจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพและสังคม พร้อมทั้งนำสารสนเทศชุมชนท้องถิ่นมาพัฒนาตนเอง ชุมชน และสังคมได้อย่างยั่งยืน (Saeueng, 2017; Charaphong, 2017; Thanakun, 2014).

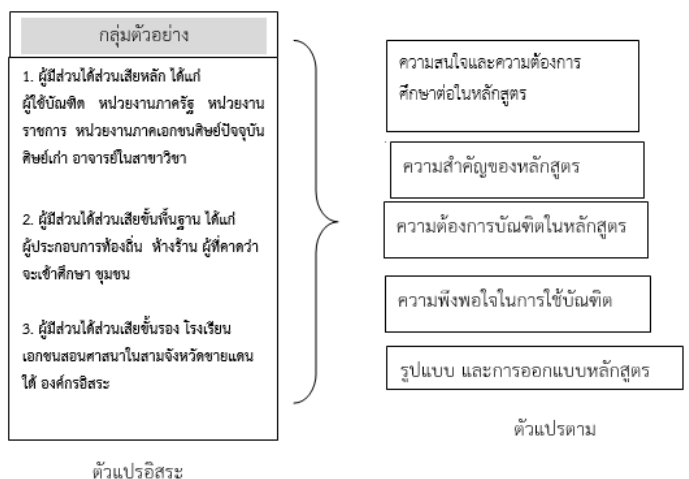
ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้แก่ จังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาสมีสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนทางด้านสารสนเทศศาสตร์ และสถานประกอบการหน่วยงานผู้ใช้บัณฑิตทางด้านสารสนเทศ และองค์กรภาครัฐและเอกชน จำนวนมาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางตลาดแรงงานในอนาคต จึงต้องมีหลักสูตรที่สามารถจัดเตรียมความพร้อมในการ

พัฒนาบัณฑิต ให้มีความรู้ มีสมรรถนะทางวิชาชีพ มีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการสารสนเทศขององค์กรภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการสร้างนวัตกรรมสู่การจัดการสารสนเทศชุมชนท้องถิ่น องค์กรภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สสำรวจความต้องการ และความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. 2567) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา และ (2) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน ให้ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed method research) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2566 โดยเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะ คือ เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ ดังนี้

การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative research) จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 กลุ่ม จำนวน 173 คน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ใช้บัณฑิต (หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานภาคเอกชน) ห้องสมุด มหาวิทยาลัย ห้องสมุดโรงเรียน อุทยานการเรียนรู้ศิษย์ปัจจุบัน ศิษย์เก่า

กลุ่มที่ 2 ผู้ประกอบการท้องถิ่น ห้างร้าน ผู้ที่คาดว่าจะเข้าศึกษา ชุมชน

กลุ่มที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนใต้ องค์กรอิสระ

โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ได้รวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 กลุ่ม รวม 13 คน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ใช้บัณฑิต (ผู้บริหารสถานประกอบการ) จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้สอนในสาขาวิชา จำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสารสนเทศศาสตร์ จำนวน 3 คน

โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (อาสาสมัคร) ในการการวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามหลักจริยธรรมตามคำประกาศเฮลซิงกิ และคำนึงถึงเรื่อง ความปลอดภัยต่อผู้เข้าร่วมการวิจัย (ผู้ยินยอมตนให้ทำวิจัย) บุคคล

รอบข้าง ผู้เกี่ยวข้อง สิ่งแวดล้อมและชุมชน ปกป้องสิทธิของผู้เข้าร่วมการวิจัยอันควรมี เช่น ค่าเดินทาง ค่าตอบแทนกิจกรรมสนทนากลุ่ม ผู้เข้าร่วมการวิจัยไม่ถูกเอารัดเอาเปรียบ และได้รับรู้วิธีการดำเนินการวิจัย ตลอดจนผลประโยชน์ที่จะได้รับ

วิธีการวิจัย

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

(1) ความสนใจและความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

(2) ความสำคัญของหลักสูตร 5 ด้าน ได้แก่

(2.1) ด้านการพัฒนาแหล่งบริการสารสนเทศโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

(2.2) ด้านการพัฒนาทักษะการรู้สารสนเทศในศตวรรษที่ 21

(2.3) ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการในยุค 4.0

(2.4) ด้านการพัฒนาสื่อดิจิทัลทางด้านภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ มลายู จีน) ที่เหมาะสมกับสังคมพหุวัฒนธรรม

(2.5) ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน

(3) ความต้องการใช้บัณฑิต

(3.1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

(3.2) ด้านความรู้

(3.3) ด้านทักษะทางปัญญา

(3.4) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิง

ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

(4) ความพึงพอใจในการใช้บัณฑิต

อินฟอร์เมชัน Information

ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

(4.1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม

(4.2) ด้านความรู้

(4.3) ด้านทักษะทางปัญญา

(4.4) ด้านทักษะความสัมพันธ์

ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

(4.5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิง

ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่	คุณลักษณะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
1. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก (Key stakeholders) ได้แก่ ผู้ซึ่งสามารถมีอิทธิพลที่สำคัญหรือมีความสำคัญต่อความสำเร็จของหลักสูตร	<p>1.1 สภามหาวิทยาลัย/สภาวิชาชีพ</p> <p>1.2 ผู้ใช้บัณฑิต (ผู้ใช้บัณฑิตซึ่งเป็นผู้บริหาร หัวหน้างาน และเจ้าหน้าที่ จากสถานประกอบการที่บัณฑิตเข้าทำงาน และที่รับนักศึกษาปฏิบัติงานสหกิจศึกษา)</p> <p>1.3 หน่วยงานหรือองค์กรด้านสารสนเทศศาสตร์ และที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ห้องสมุดมหาวิทยาลัย ห้องสมุดโรงเรียน อุทยานการเรียนรู้ (TK Park) ห้องสมุดประชาชน ศูนย์สารสนเทศ หน่วยทะเบียนพิธีกรณท์หอจดหมายเหตุ</p> <p>1.4 หน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล หน่วยงานราชการ)</p> <p>1.5 หน่วยงานภาคเอกชน</p> <p>1.6 ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน อาจารย์ในสาขาวิชา</p>

กลุ่มที่	คุณลักษณะของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
2. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขั้นพื้นฐาน (Primary stakeholders) ได้แก่ บุคคลหรือกลุ่มบุคคล ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากหลักสูตร ซึ่งอาจได้รับผลกระทบทางบวกหรือทางลบได้ เป็นส่วนหนึ่งในห่วงโซ่อุปทาน	<p>2.1 ผู้ประกอบการท้องถิ่น</p> <p>2.2 ห้างร้านในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้</p> <p>2.3 บริษัทเอกชน</p> <p>2.4 ผู้ที่คาดว่าจะเข้าศึกษา</p> <p>2.5 ชุมชน</p>
3. ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขั้นรอง (Secondary stakeholders) ได้แก่ หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจการดำเนินงานของหลักสูตร ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อหลักสูตรโดยตรง	<p>3.1 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาในสามจังหวัดชายแดนใต้</p> <p>3.2 องค์กรอิสระ</p>

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 173 คน ได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อความเหมาะสมในการวิจัย โดยเป็นการเลือกตัวอย่าง ดังนี้

ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	รวม
(1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก ได้แก่ ผู้ใช้บัณฑิต	<p>1. ห้องสมุด มหาวิทยาลัย</p> <p>2. ห้องสมุดโรงเรียน</p> <p>3. อุทยานการเรียนรู้ (TK Park)</p> <p>4. ห้องสมุดประชาชน</p>	<p>8</p> <p>1</p> <p>4</p> <p>2</p>	15

อินฟอร์เมชัน Information

ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	รวม
หน่วยงาน ภาครัฐ	โรงเรียนประถมและ มัธยม จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จังหวัดละ 6 โรงเรียน - ประถม 3 โรงเรียน - มัธยม 3 โรงเรียน รวมจำนวน 18 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน	18	18
หน่วยงาน ราชการ	อบจ. อบต. จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จังหวัดละ 3 แห่ง	9	9
หน่วยงาน ภาคเอกชน	บริษัท ออัครธุรกิจ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จังหวัด ละ 2 แห่ง	6	6
ศิษย์ ปัจจุบัน	1. บัณฑิตจบใหม่	21	98
ศิษย์เก่า	2. ศิษย์เก่า รหัส 58	34	
	3. ศิษย์เก่า รหัส 59	23	
	4. ศิษย์เก่า รหัส 60	20	
อาจารย์ใน สาขาวิชา	อาจารย์ประจำ หลักสูตรสารสนเทศ	5	5
มีส่วนได้ ส่วนเสียชั้น พื้นฐาน	1. ผู้ประกอบการ ท้องถิ่น	6	87
	2. ห้างร้าน	9	
	3. ผู้ที่คาดว่าจะศึกษา	60	
	4. ชุมชน	12	
มีส่วนได้ ส่วนเสีย ชั้นรอง	โรงเรียนเอกชนสอน ศาสนาในสามจังหวัด ชายแดนใต้จังหวัดละ 2 แห่ง และองค์กรอิสระ จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส จังหวัดละ 2 แห่ง	12	12

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ แบบสำรวจความต้องการ/ความคิดเห็น ในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน จำนวน 3 ชนิด ดังนี้

2.1 แบบสอบถาม ใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2) ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน 3) ผู้ใช้บัณฑิต

2.2 แบบสัมภาษณ์ ใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการ/ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้เชี่ยวชาญ

2.3 แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม ใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้สอนทางด้านสารสนเทศศาสตร์ ตัวแทนองค์กรภาครัฐและเอกชน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการสำรวจความต้องการ/ความคิดเห็นในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ขอ หนังสือ ราชการ จาก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้เกี่ยวข้องในการเก็บข้อมูล

3.2 คณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการลงพื้นที่ตามวันและเวลาที่กำหนด

3.3 คณะผู้วิจัยจัดทำลิ้งก์แบบสอบถามจัดส่งให้กลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการสำรวจ

3.4 นัดหมายสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เมื่อ ผู้วิจัยจัดทำข้อมูลแล้วจึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปโดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(1) หาค่าจำนวนและร้อยละ (Percentage) ของกลุ่มตัวอย่างตามแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(2) ข้อมูลที่ได้จากการวัดระดับความสนใจ/ ความต้องการ/ความสำคัญ ผู้วิจัยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดการแปลความหมายระดับ ค่าเฉลี่ย ดังนี้

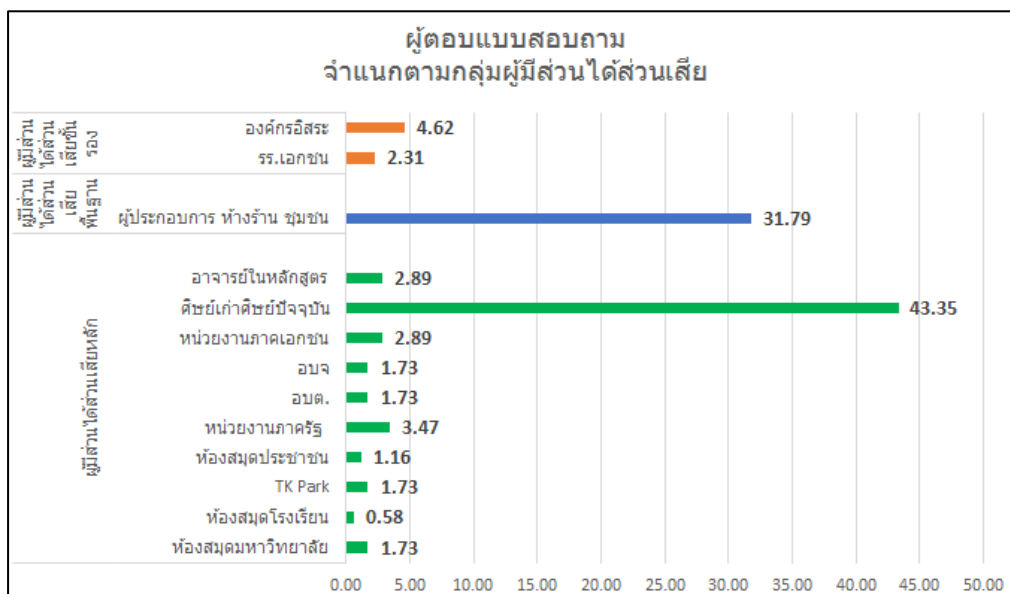
- 4.51 – 5.00 หมายถึง มากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง มาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง น้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

(3) การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล เนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้จากการให้ ข้อเสนอแนะ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงความถี่ และประมวลความคิดเห็นที่ได้ แล้วสรุปเป็นผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

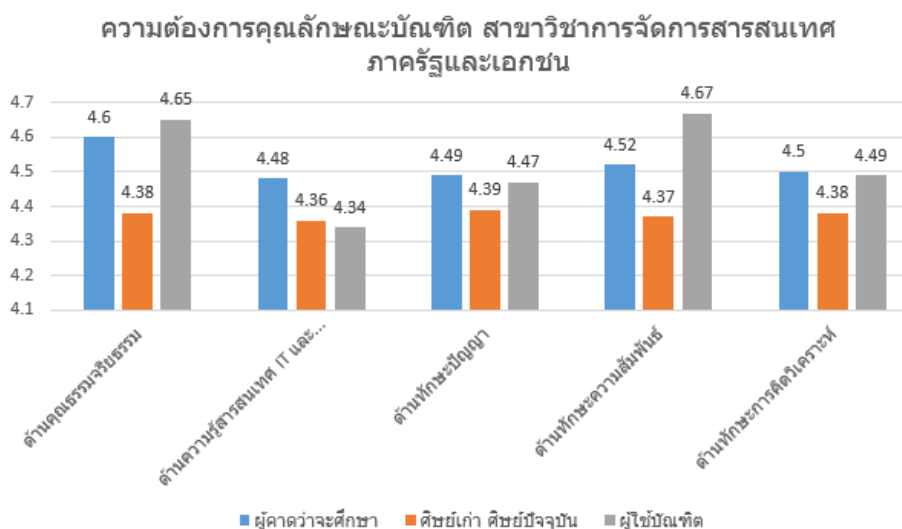
ภาพรวมกลุ่มตัวอย่างที่ได้เก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 173 คน (ได้รับการตอบกลับมา จำนวน 173 ชุด คิดเป็นร้อยละ 70) โดยสาเหตุที่ได้ข้อมูล ไม่ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด เนื่องจากระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูล ไม่ตรงกับเวลาในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน หรือ สถานประกอบการ ทำให้ขาดการประสานงานกับ กลุ่มเป้าหมาย โดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักที่มีอัตราการตอบกลับมากที่สุดคือ ศิษย์เก่าและศิษย์ ปัจจุบัน (ร้อยละ 43.35) ดังแผนภูมิ 1

แผนภูมิที่ 1 แสดงภาพรวมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. ผลการศึกษาความต้องการ/ความคิดเห็นในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน

ระดับความต้องการคุณลักษณะบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง โดยเปรียบเทียบผลการศึกษา จำแนกตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5

แผนภูมิที่ 2 แสดงระดับความต้องการคุณลักษณะบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง โดยเปรียบเทียบผลการศึกษาจำแนกตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ด้าน

3. สรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3.1 สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ และสภาพการณ์ทางสังคม ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากการศึกษาด้านสารสนเทศ และการบริหารจัดการองค์กร ยังมีความสำคัญในสังคมสารสนเทศ ที่เป็นสหวิทยาการที่มีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์อื่น ๆ และในปัจจุบันบทบาทของบรรณารักษ์ไม่ได้เป็นเพียงบรรณารักษ์จัดหนังสือชั้นชั้น หรือให้บริการผู้ใช้เพียงอย่างเดียว แต่ได้เปลี่ยนแปลงจากบทบาทบรรณารักษ์เป็น “นักสารสนเทศ” ซึ่งต้องจัดการข้อมูลในรูปแบบ

ต่างพบว่า ผู้ที่คาดว่าจะศึกษา ต้องการมีคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม มากกว่าด้านอื่นๆ ($\bar{x} = 4.60$) กลุ่มศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน ต้องการคุณลักษณะทางด้านปัญญา มากกว่าด้านอื่นๆ ($\bar{x} = 4.39$) ส่วนกลุ่มผู้ใช้บัณฑิต ต้องการบัณฑิตที่มีคุณลักษณะด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมากกว่าด้านอื่นๆ ($\bar{x} = 4.67$) ดังแสดงในแผนภูมิ 2

ต่างๆ ได้ ปัจจุบันนี้องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน จำเป็นจะต้องพึ่งพาเทคโนโลยีในการพัฒนาองค์กร ถ้าไม่มีผู้ที่ศึกษาด้านวิชาชีพสารสนเทศ ก็จะทำให้องค์กรไม่มีการจัดระบบสารสนเทศที่ดีพอ ไม่มีผู้สรรหาทรัพยากรใหม่ๆ การสังเคราะห์ข้อมูล และการใช้ระบบต่างๆ ในองค์กรก็จะไม่มีความทันสมัยในการทำงานในด้านต่างๆ ก็จะช้าลง ส่งผลเสียต่อผู้ใช้บริการ ก็คือ ไม่มีบริการที่ตอบสนองความต้องการได้ ต้องจัดการหาข้อมูลด้วยตนเอง ไม่มีระบบที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้ ดังนั้น การจัดการสารสนเทศยังเป็นความต้องการของ

ตลาดแรงงานทั้งหน่วยงาน องค์กร และสถานศึกษา

3.2 คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

ด้านคุณธรรมจริยธรรม

บัณฑิตจะต้องตระหนักรู้ถึงคุณธรรมจริยธรรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จรรยาบรรณวิชาชีพ และการใช้ข้อมูลลิขสิทธิ์ ต้องมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพ และพร้อมที่จะพัฒนาวิชาชีพของตนอยู่เสมอ อีกทั้งต้องมีความเที่ยงธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต การตรงต่อเวลา ร่าเริงแจ่มใส รู้จักเสียสละ วาจาสุภาพเรียบร้อย

ด้านความรู้

- มีการบูรณาการความรู้ทางวิชาชีพ เทคโนโลยี และทางด้านภาษา รวมถึงการบูรณาการความรู้กับการทำงานความรู้ในเรื่องหลักการบริการที่ดี (Service Mind) และความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ มีความรู้ด้านการจัดการสารสนเทศของหน่วยงาน องค์กรภาครัฐ และเอกชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย

- มีความรู้ในกระบวนการ และเทคนิควิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาและต่อยอดองค์ความรู้ให้กับองค์กรภาครัฐหรือท้องถิ่นได้

- มีความรู้ด้านการวิจัย วิทยาการคอมพิวเตอร์ และภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้

- รู้ข้อมูลข่าวสารรอบตัว และเรื่องราวในท้องถิ่น เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และฝึกผู้เรียนคิดวิเคราะห์วิจารณ์ได้

- สามารถประยุกต์ใช้เทคนิคการผลิตสื่อต่างๆ เพื่อจัดทำสื่อที่น่าสนใจ เชื่อมโยงความรู้ไปสู่การบริหารจัดการงานในองค์กรได้

- สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนใฝ่รู้ ก้าวทันเทคโนโลยี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกันได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอและสามารถใช้เครื่องมือต่างๆ ในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

มีการทำงานเป็นทีมที่ดี มีส่วนร่วมในกระบวนการของชุมชนและสังคม และเป็นผู้นำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในบริบทสารสนเทศ มีทักษะในการประสานงานและการสื่อสารได้อย่างถูกต้องชัดเจน รวดเร็วและมีกัลยาณมิตร

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

รู้จักการวิเคราะห์สังเคราะห์สารสนเทศ การใช้ภาพและเทคนิคการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์

ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้

สามารถจัดการสารสนเทศขององค์กรผลิตสื่อหรือนวัตกรรมสำหรับใช้ในองค์กรและท้องถิ่น การประเมินผล การถ่ายทอดความรู้กับผู้ให้บริการได้

ด้านอื่นๆ

การจัดการความรู้ การปฏิบัติตาม กฎระเบียบ ข้อบังคับ

3.3 ทักษะหรือสมรรถนะที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน

3.3.1 สมรรถนะเฉพาะด้าน ได้แก่

(1) ด้านการแนะนำแหล่งและให้บริการสารสนเทศ

(2) ด้านการจัดเก็บสารสนเทศและความรู้อย่างเป็นระบบ

อินฟอร์เมชัน Information

ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

(3) ด้านการจัดการสารสนเทศ	(6) มีทักษะทางด้านเทคโนโลยี
(4) ด้านการพัฒนาทรัพยากร	สารสนเทศ
สารสนเทศ	(7) ด้านการรู้สารสนเทศ
(5) ด้านทรัพยากรสารสนเทศ	(8) จิตบริการ
3.3.2 สมรรถนะด้านเทคนิคและไอซีที	(9) มีความคิดสร้างสรรค์และกล้า
(1) ผู้ดูแลระบบฐานข้อมูล	แสดงออก
(2) ผู้ดูแลเว็บไซต์หรือเว็บ	(10) รู้จักกาลเทศะในการใช้คำพูด
มาตรฐาน	และกิริยามารยาท
(3) ผู้ดูแลเครือข่าย	(11) รักการเรียนรู้
(4) ผู้สืบค้นออนไลน์	(12) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ
3.3.3 คุณลักษณะส่วนบุคคล	รับผิดชอบ รอบคอบ และถูกต้อง
(1) ด้านการบริหารโครงการ	(13) ซื่อสัตย์ สามัคคี มีวินัยในตนเอง
(2) ด้านการถ่ายทอด	ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎหมายของสังคม
เปลี่ยนแปลงบริการของห้องสมุดแบบดั้งเดิมไปสู่	(14) เข้าใจบทบาทของการเป็นผู้นำ
บริการแบบออนไลน์ให้กับผู้ใช้	และผู้ตามที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมี
(3) ด้านความสามารถในการ	ความสุข
นำเสนอความคิดใหม่ๆ (Sell ideas) ในการบริการ	(15) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ผู้ใช้	ข้อเท็จจริง ความคิดรวบยอด และหลักการใน
(4) ด้านภาวะการเป็นผู้นำ	เนื้อหาวิชา ตามศักยภาพของแต่ละคน
ห้องสมุด	(16) ฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อการ
(5) ด้านการจัดการทั่วไป	สื่อสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
(6) ด้านการวิจัย	เหมาะสมกับวัย และตามศักยภาพ
3.4 คุณสมบัติหรือมีความรู้พื้นฐานที่ผู้เรียน	(17) สามารถบูรณาการ การคิดและ
ควรมี	แก้ปัญหาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตได้
(1) เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.5 การออกแบบและจัดโครงสร้างหลักสูตร
(2) การจัดการสารสนเทศ,	(1) การออกแบบหลักสูตร ควร
บรรณารักษศาสตร์	ออกแบบให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์
(3) กฎหมายและจริยธรรม ความ	ออกแบบหลักสูตรตามความต้องการของผู้ใช้
ปลอดภัยของข้อมูล	บัณฑิต ให้สอดคล้องกับการแข่งขันของตลาด
(4) การใช้โปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับ	สารสนเทศดิจิทัล และนวัตกรรมที่เกิดขึ้นใน
สาขา	ปัจจุบัน
(5) ความรู้ด้านหลักธรรมาภิบาล	

(2) การจัดโครงสร้างหลักสูตร เห็นด้วยกับการจัดการสอนแบบบูรณาการศาสตร์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ควรลำดับความสำคัญของรายวิชา ความยากง่าย ความต่อเนื่อง และคำนึงถึงการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) รายวิชา ควรเน้นเนื้อหามุ่งใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อบริหารจัดการองค์การสารสนเทศภาครัฐและเอกชน รวมถึงการผลิตนวัตกรรมทางด้านสารสนเทศศาสตร์และที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นหัวใจหลักของสาขา โดยนวัตกรรมนั้นต้องรองรับความต้องการของผู้ใช้บริการหรือกลุ่มเป้าหมายได้อย่างแท้จริง

(4) กิจกรรมการเรียนการสอน ควรจัดแบบบรรยาย และออนไลน์ไปพร้อมกัน การปฏิบัติการลงพื้นที่ภาคสนาม การจัดทำโครงการ การขอทุนจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อสร้างนวัตกรรมในองค์การสารสนเทศ โดยเฉพาะภาครัฐและเอกชน

3.6 การวัดและประเมินผล

(1) ประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ การวิพากษ์หลักสูตรการวิเคราะห์คุณค่าของหลักสูตร

(2) ประเมินระหว่างใช้หลักสูตร กรณีมีความผิดปกติของการให้คะแนนในบางรายวิชา หรือผลกระทบที่ผู้เรียนสะท้อนกลับ และการประเมินจากสถานที่ฝึกปฏิบัติควบคู่กับการประเมินในชั้นเรียน

(3) ประเมินเมื่อครบกำหนดใช้หลักสูตรหรือประเมินเมื่อใช้หลักสูตรสิ้นปีการศึกษา โดยวิธีทวนสอบผลสัมฤทธิ์ การออกแบบเกณฑ์และเครื่องมือการวัดที่น่าเชื่อถือ ประเมินทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

3.7 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่สำคัญ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอแก่นักศึกษา ห้องปฏิบัติการ สื่อสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ โปรแกรมที่ถูกลิขสิทธิ์ รวมทั้งฐานข้อมูลออนไลน์เฉพาะด้าน

อภิปรายผล

จากรายงานผลการศึกษาค้นคว้าความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชน ผู้วิจัยได้นำประเด็นและข้อค้นพบจากการศึกษามาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

(1) นักเรียนชั้นมัธยมปลาย มีความสนใจศึกษาต่อในหลักสูตร เหตุผลที่มีความสนใจมากกว่าข้ออื่น คือ คณาจารย์ของสาขาวิชา มีความรู้ความสามารถ รวมถึงการได้มีโอกาสฝึกประสบการณ์วิชาชีพในพื้นที่จริง

(2) ชุมชน องค์กรท้องถิ่น สถานประกอบการ เห็นความสำคัญของคุณภาพของหลักสูตร ความทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของท้องถิ่นมากที่สุด สำหรับส่งเสริมการเทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลในการปฏิบัติงานสารสนเทศ (Information Works) ควรตระหนักให้นักศึกษาได้ทราบถึงการนำไปใช้ประโยชน์ด้วย

(3) ผู้ที่คาดว่าจะใช้บัณฑิต ต้องการบัณฑิตในสาขาที่มีทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีมากกว่าด้านอื่น ส่วนความความคิดเห็นในการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศภาครัฐและเอกชนของผู้ที่คาดว่าจะใช้บัณฑิต พบว่า ส่วนใหญ่มีความ

อินฟอร์เมชัน Information

ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

คิดเห็นเกี่ยวกับทักษะความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ การใช้ภาษาไทย ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต การทำงานเป็นทีม ฯลฯ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

การศึกษาค้นพบทั้ง 3 ประเด็นดังกล่าว สามารถนำไปพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร (Asean University Network Quality Assurance: AUN-QA V.4) ในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) มีการกำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กำหนดเครื่องมือและวิธีการกลั่นกรองการศึกษา ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร โดยปราศจากความลำเอียง สะท้อนให้เห็นผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวังต่อกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(2) การออกแบบโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร ให้มีความครบถ้วน ทันสมัย พร้อมใช้งาน และมีการสื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม โดยมีการนำความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่รวบรวมมาจัดทำเป็นโครงสร้างเนื้อหาหลักสูตร

ทั้งนี้ ไม่พบงานวิจัยที่ได้แย้งหรือสนับสนุน ผลการศึกษาในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นการศึกษาที่

กำหนดพื้นที่เฉพาะ และจำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสามกลุ่มข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

(1) หลักสูตรจะต้องทบทวนการสร้างบัณฑิตให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน นอกเหนือ จากสามจังหวัดชายแดนใต้ เพื่อเพิ่มโอกาสให้บัณฑิตออกสู่ตลาดแรงงานองค์กร สารสนเทศหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในภูมิภาคอื่นๆ ได้ด้วย

(2) การสร้างอัตลักษณ์ของหลักสูตรและบัณฑิต ให้มีความแตกต่างจากหลักสูตรอื่นที่มีบริบท คล้ายคลึงกัน ความลุ่มลึกในศาสตร์ หากเกิดการ แข่งขัน วิเคราะห์ความได้เปรียบเสียเปรียบให้ ชัดเจน

(3) ข้อค้นพบ ที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงข้อเสนอแนะที่ได้จากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทุกกลุ่ม ผู้วิจัยจะได้นำไปออกแบบโครงสร้างและ เนื้อหาหลักสูตร ให้มีความครบถ้วน ทันสมัย พร้อม ใช้งาน เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่หลักสูตร คาดหวัง

References

- Digital government development agency (Public organization) (DGA). (2023). *Phaen Phatthana Ratthaban Dichitha Khong Prathet Thai Phoso 2566-2570*. Retrieved June 10, 2023, from <https://www.dga.or.th/policy-standard/policy-regulation/dga-019/dga-027/dg-plan-2566-2570/> (In Thai)
- Library and information sciences humanities and social science, Kamphaengpet rajabhat university, (2017). *Kan Phatthana Laksut Lae Wichachip Bannaraksat Lae Sarasonthet Sat Nai Yuk Kan Plianplaeng Prokraem Wicha Bannaraksat Lae Sarasonthet Sat Khana Manutsat Lae Sangkhomsat Mahawitthayalai Ratchaphat Kamphaeng Phet Library and Information Sciences ,Humanities and Social Science Kamphaengpet Rajabhat University*. Retrieved May 10, 2023, from https://lis.kpru.ac.th/?page_id=52&lang=TH (In Thai)

อินฟอร์เมชัน Information

ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

- Office of the national economic and social development council. (2024). *Sarup Sara Samkhan Phaen Phatthana Setthakit Lae Sangkhom Haeng Chat Chabap Thi 13 Phoso 2566-2570*. Retrieved May 10, 2023, from http://www.nesdb.go.th/Portals/0/news/plan/p11/Summaryplan11_thai.pdf (In Thai)
- Phornphatcharaphong, W. (2017). Need assessment for information science graduate student in 21st century. *Humanities and Social Science Mahasarakarm University*, 36(5), 151-161. (In Thai)
- Prasoetthanakun, K. (2014). *Khwamtongkan Khong Talat Raengngan Lae Khunnasombat Khong Bandit Thi Phueng Prasong Radap Bandit Sueksa Sakha Ban Na Raksa Sat Lae Sarasonthet Sat Nai Khet Krungthepmahanakhon*. Bangkok: Library and informational center, National institute of development administration. (In Thai)
- Saeueng, S. (2017). *The development of public university librarians' competencies*. (Master thesis in Library and information science). Ramkhamhaeng university. (In Thai)
- School of Informatics, Walailak University. (2020). *Raila iat khong laksut parinya tri laksut sarasonthet sattra bandit sakha dichithankhonthen lae su (laksut praprunng Pho.So. 2563*. Retrieved June 2, 2023, from <https://curdas.wu.ac.th/backEnd/myfile/attDetailCourse/digitalcontent63.pdf>. (In Thai)